

ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥಾನಿಕರಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಭಾರತೀಯ ಏಕೈಕ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕಿಟಕಿಟಿ, ತಲೆಶೂಲಿ ಉಂಟುಮಾಡುವುದು, ಇಂಥ ಈ ಹೇಯ ವಾದ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಬ್ರಿಟನ್ನು ತನ್ನ ದುಷ್ಟವೃತ್ತಿಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿತು. ದ್ವಿತೀಯ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಜಯ ದೊರಕಿ ದರೂ ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಅಮೇರಿಕಾ ಮತ್ತು ರಶಿಯಾ ಇವೆರಡೇ ದೇಶಗಳ ಜಯ ವಾಗಿತ್ತು. ಬ್ರಿಟನ್ನು ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಸತ್ತು ಉಳಿಯಿತು. ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲ ನಾಶವಾಗಿ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನು ಉಳಿದರೆ ಸಾಕೆಂಬ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅದು ಬಂದಿತ್ತು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ರಾಷ್ಟ್ರವೆಂದೂ, ತನ್ನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ಸೂರ್ಯನು ಎಂದೂ ಮುಳುಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಸೂಚಿಸಿದ ಉನ್ನತತೆಯಿಂದ ಜಂಭಕೋಪಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಬ್ರಿಟನ್ನು ಎರಡನೇ ಮೂರನೇ ತರಗತಿಯಿಂದಲೂ ಕೆಳಗಿಳಿದು ನಾಲ್ಕನೇ ತರಗತಿಯ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗುವ ಭಾರೀ ಅಪಮಾನದ ಸ್ಥಿತಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒದಗಿದರೂ ಸುವಿಚಾರ ಉದಯಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕುಟಿಲ ಕಾರಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಮನೆಮಾರುಕತನದ ಆಟ ಮಾಡಿಯೇ ಅದು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಬೆಸೆಳೆತ್ತು. ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸೂರ್ಯ ಅಸ್ತಮಿಸುವಾಗಲೂ ಅದೇ ಕುಟಿಲ ಕಾರಸ್ಥಾನ ನಡೆಯಿಸಿ ಭಾರತವನ್ನು ನಿರಂತರ ದುರ್ಬಲ ಮಾಡಿ ಈ ದೇಶದಿಂದ ಕಾಲುಕಿತ್ತುವ ಆಟ ಆಡಿತು. ಮುಸ್ಲೀಮರು ಬಹುಸಂಖ್ಯರಾಗಿ ಇರುವ ಪ್ರಾಂತಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಸಿಂಧ, ವಾಯವ್ಯ ಸರಹದ್ದ ಪ್ರಾಂತಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾದಿಯೂ ಪಂಜಾಬ ಮತ್ತು ಬಂಗಾಲಗಳಲ್ಲಿಯ ಮುಸ್ಲೀಮ ಬಹುಮತವುಳ್ಳ ಅರ್ಧ ಭಾಗಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಿಸಿ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಥಾನಿಕರಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಯ ಪಾಲಿಸಿ ತುಂಡು ತುಂಡಾದ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ದಾನ ಮಾಡಲು ಬ್ರಿಟಿಷ ಸರಕಾರ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿತು. ಇಂಥ ದುರ್ಬಲ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಒಪ್ಪಬಾರದೊಂದೂ ಭಾರತವನ್ನು ಹೋಳು ಮಾಡಿ ಹಾಳು ಮಾಡುವ ಬ್ರಿಟಿಷ ಕುಟಿಲತನವನ್ನು ಮನ್ನಿಸಬಾರದೆಂದೂ ಗಾಂಧೀಜಿ ಯವರು ಸ್ಪಷ್ಟಪರೀತಿಯಿಂದ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಪಂ. ಜವಾಹರಲಾಲ್, ಸರದಾರ ವಲ್ಲಭಭಾಯಿ ಪಟೇಲ, ರಾಜಾಜಿ ಮೊದಲಾದ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ವರ್ಕಿಂಗ ಕಮಿಟಿಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಈ ದುರ್ಬಲ ಸ್ವರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅಸ್ತು ಎನ್ನುವದಕ್ಕೆ ಮುಂದಾದರು !

ಸ್ವರಾಜ್ಯದ ಸೂರ್ಯೋದಯ

ಅರುಣೋದಯದ ಕೆಂಪು ಒಡೆದು ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗುವಂತೆ ಭಾರತೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ರವಿಯು ರಕ್ತದ ಅರುಣೋದಯವನ್ನೇ ಮೊದಲು ಕಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಕುಟಿಲತನದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಮೀರಿಸಿದ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಭಾರತೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದು ಎಂಥ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ? ದೇಶ ವಿಭಜನೆ ಮಾಡಿ,

ನಿರಂತರವಾಗಿ ಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಘರ್ಷಣೆ ತಪ್ಪದಂತೆ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ರಚನೆ ಮಾಡಿ. ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥಾನಿಕರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಒಡೆದು ಚೂರು-ಚೂರಾದ ಕನ್ನಡಿಯಂತಹ ಒಡಕು ಸ್ವರಾಜ್ಯ ! ಗಾಂಧೀಜಿಯವರಿಗೆ ಈ ಸ್ವರಾಜ್ಯದಿಂದ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ದುಃಖದ ಭಾರದಿಂದ ನೊಂದು ಹೆಣ್ಣಾದರು. ೧೫ ನೇ ಅಗಸ್ಟದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ದಿನ ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಆ ವೈಭವ, ಆ ಆನಂದ, ಆ ಕುಣಿತ, ಆ ಸಂಭ್ರಮ, ಆ ಅಲಂಕಾರ, ಆ ತೋಫಿನ ಮಾನವಂದನೆ, ಆ ಕೆಂಪು ಕೋಟಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾರಿಸಲಾದ ತ್ರಿವರ್ಣ ಧ್ವಜ ಈ ಯಾವ ಸಡಗರವನ್ನು ನೋಡುವ ಮನಸ್ಸು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅಂದು ಅವರು ದುಃಖದ ಕಣ್ಣೀರು ಒರೆಸಲು ಸುದೂರವಾದ ಕಲಕತ್ತೆಯ ಆಚೆಗೆ ನೌಖಾಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಬ್ರಿಟಿಶರು ಮಣಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣಾಗಲಿಕ್ಕೆ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಿಸಿದವರು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕರು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗರು, ತಮ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ಬಲಿದಾನದಿಂದ ಖುದೀರಾಮ ಬೋಸ ಚಾಫೆಕರ ಬಂಧು, ವಾಸುದೇವ ಫಡೆ ಭಗತಸಿಂಗ, ಜತೀಂದ್ರನಾಥ ಮೊದಲಾದ ಹುತಾತ್ಮರು ಸ್ವರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿದರು. ಸಾವರಕರ ಬಂಧು, ಸೇನಾಪತಿ ಪಾಪಟಿ, ಬಟುಕೇಶ್ವರ ದತ್ತ ಮೊದಲಾದ ನರರತ್ನರು ಆಜನ್ಮ ಕಾರಾಗೃಹ ಅನುಭವಿಸಿದರು. ಲೋಕಮಾನ್ಯ ಬಾಲ ಗಂಗಾಧರ ತಿಲಕ್, ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಚಂದನದಂತೆ ತಮ್ಮ ದೇಹ ಸವಿಸಿದರು. ಲಕ್ಷಾವಧಿ ಬಾಂಧವರು ಭಾರತ ಮಾತೆಯ ಬಂಧು ವಿಮೋಚನೆಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಕಷ್ಟನಷ್ಟ ಸಹಿಸಿದರು. ಜೇಲಿಗೆ ಹೋದರು. ಬಿಸಿಲಿನ ಮೋರೆಯನ್ನೂ ಎಂದೂ ನೋಡದ ಆಗರ್ಭಾತ್ರೀಯಂತ ಮಹಿಳೆಯರೂ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ, ತರುಣರೂ, ಸುಶಿಕ್ಷಿತ, ಅಶಿಕ್ಷಿತರು, ಶ್ರೀಮಂತರು, ಬಡವರು ಪಟ್ಟಣವಾಸಿಗಳೂ, ಹಳ್ಳಿಗರು ಯಾತನೆಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿದರು ಸುಭಾಷಚಂದ್ರ ಬೋಸರಂಥವರು ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂಡಾಯವೆಬ್ಬಿಸಿದರು. ದ್ವಿತೀಯ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟನ್ನು ಹೆಣ್ಣಾಗಾಯಿ ನೀರುಗಾಯಿಯಾಗಿ ಜೀವ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದೇ ಸಾಕು ಸಾಕಾಯಿತು.

ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ, ಸ್ವರಾಜ್ಯದ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ, ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲೀಮ ಲೀಗಿನ ಪಾತ್ರವೆಷ್ಟಿತ್ತು ? ಸ್ವರಾಜ್ಯದ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಅಖಂಡವಾಗಿ ಒಂದೇಸವನೆ ವಿರೋಧ ಮಾಡುವದೂ, ಬ್ರಿಟಿಶರ ಬಾಲಬಡೆಯುವದೂ ಈ ಎರಡೇ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮುಸ್ಲೀಂ ಲೀಗು ಮತ್ತು ಅದರ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ ಜಿನ್ನಾ ಸಾಹೇಬರು ಮಾಡಿದರು. ಸಾಸಿವೆ ಕಾಳಿನಷ್ಟು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡದ, ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕಷ್ಟದ ಕಲ್ಪನೆ ತರದ ಮುಸ್ಲೀಮ ಲೀಗಿನ ಜಿನ್ನಾಸಾಹೇಬರನ್ನು ಕರೆದು ಅವರ ಉಡಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ದಾನವನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಶ ಸರಕಾರ ಹಾಕಿತು ! ವಾಯವ್ಯ ಸರಹದ್ದು ಪ್ರಾಂತದ ಮುಸ್ಲೀಮರು ಖಾನ ಅಬ್ದುಲ್ ಗಫಾರ ಖಾನರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾರತೀಯರಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಅಲ್ಲದಷ್ಟು ಕಿಂಬಹುನಾ ತುಸು ಹೆಚ್ಚಿ ಕಷ್ಟ ತ್ಯಾಗಗಳನ್ನು ಸ್ವರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸಹಿಸಿದರು. ಅವರ ಬೇಡಿಕೆ ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಏನೂ ಬೆಲೆ ಕೊಡದೆ ಆರಾಮ ಖುರ್ಚಿಯಮೇಲೆ ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುತ್ತ ಹೊಗೆ ಬಿಡುತ್ತ ಕುಳಿತ ಜಿನ್ನಾಸಾಹೇಬರ ಮಾತು ಕೇಳುವದರ ಉದ್ದೇಶವೇನಾಗಿತ್ತೆಂಬದನ್ನು ಬೇರೆ ಹೇಳುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ.

ಅದರಂತೆಯೇ ದೇಶೀ ಸಂಸ್ಥಾನಿಕರದು ಸಹ ! ಸಂಸ್ಥಾನಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ಇಮ್ಮಡಿ ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೊಳೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಜಾಪರಿಷತ್ತಿನವರು ನಡೆಯಿಸಿದ ಹೋರಾಟ ಚಳವಳಿಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಧ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿಯೆ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತನಿಂದ ಮರೆಯುವ ಬರಗಾಲದ ಭವಣೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ನೀರಿಗಾಗಿ ಕೊಳೆಗಾಗಿ ಬಾಯಿಬಿಡುವಾಗ, ನಾಯಿಯ ಮದುವೆಗಾಗಿ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ರೂಪಾಯಿ ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಆಳರಸರ ಕಾಲನೆಕ್ಕುತ್ತ ವೇಳೆಕಳೆಯುವ ನಿರ್ಬುದ್ಧ ದುರ್ಬಲ ಸಂಸ್ಥಾನಿಕರಿಗೆ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಅವರು ಎಂದೂ ಕೇಳದಿದ್ದರೂ, ಬ್ರಿಟಿಶರು ಕೊಡುವದಾಗಿ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದರು.

ಈ ಎರಡೂ ಘಟನೆಗಳ ಉದ್ದೇಶವೊಂದೇ ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತವು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಿಂದ ಮತ್ತು ಅಂತರಿಕವಾಗಿ ಐದಾರು ನೂರು ಸ್ವತಂತ್ರ ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಿ ಕರಿಂದ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪೇಚಿಗೆಸಿಕ್ಕು ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಬಲವಾಗಿ ಉಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ನೀಚ ಹೀನ ವೃತ್ತಿಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಗೇಡಿಯೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಇಂಥ ದುರ್ಬಲ ಸ್ವರಾಜ್ಯ, ಅರ್ಧಾಂಗವಾಯುವಿನಿಂದ ವಿಕೃತವಾದ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಅದಾಗಿತ್ತು.

ಸಂಹಾರ ತಡೆಯಲು ಶಾಂತಿದೂತನ ಸಂಚಾರ !

ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಘೋಷಣೆಯಾಗುವದೇ ತಡ ಅಲ್ಲಿಯ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾಕ ಹಿಂದೂ ಶೀಖ. ಸಿಂಧಿಗಳ ನರ ಬೇಟೆ ಸುರು ಆಯಿತು. ಈ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯೆರನ್ನು ಕಾಡಿಸಿ ಓಡಿಸಿ ಹಿಂಸಿಸಿ ಕೊಲ್ಲಿಸಿ ತಮ್ಮ ರಾಕ್ಷಸಿ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳನ್ನು ಕ್ರೂರ ಪಶುಗಳಿಗಿಂತ ಪಶುಗಳಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಮುಸ್ಲಿಮರು ನಡೆಸಿದರು ಸುಮಾರು ೩೦ ಲಕ್ಷ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾಂಕರ ಕೊಲೆಯಾಯಿತು. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮಾನಭಂಗ, ಆಸ್ತಿ ಲೂಟಿ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ ಮಿತಿ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಓಡಿ ನಿರಾಶ್ರಿತರಾಗಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಬಂದರು.

ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಿಂದ ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗಿ ಓಡಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಅಲ್ಲಿಯ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾಕ ಹಿಂದೂ, ಶೀಖ ಮುಂತಾದವರು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮುಸ್ಲಿಮರು ನಡೆಯಿಸಿದ ಅಮಾನುಷ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ಬಾಂಧವರಿಗೆ ಹೇಳಹತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯದೆ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಲ್ ಪೂರ್ವ ಪಂಜಾಬ ದಲ್ಲಿ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗೆ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾಕರಾಗಿದ್ದ ಮುಸಲ್ಮಾನರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ಬಹುಸಂಖ್ಯೆ ಹಿಂದು ಶೀಖರು ಹಿಂಸಿಸುವದು ಸುರು ಆಯಿತು. ಲಕ್ಷಾವಧಿ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾಂಕ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಕೊಲೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಆಯಿತು. ಅತ್ತಿಂದ ಇತ್ತ ಇತ್ತಿಂದ ಅತ್ತ ನಿರಾಶ್ರಿತರ ಲಕ್ಷಾವಧಿ ಜನಜಂಗುಳಿ ಓಡಿ ಬರುವದು ನಡೆಯಿತು. ದ್ವಿಲ್ಪಯಂಥ ಭಾರತದ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಯದೆ ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ

ಕಣಿವಾಗಿ ಹೋಯಿತು ! ಎಷ್ಟೋ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಈ ಭಾರತದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಧರ್ಮದ ಜನರು ಬಂಧುಗಳಂತೆ ಸೌಹಾರ್ದದಿಂದ ಬಾಳುತ್ತ ಬಂದವರೇ ಈಗ ಹುಲಿಸಿಹಾಡಿ ಕ್ರೂರ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳಂತೆ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿರುವ ರಕ್ತದ ಹೊಳೆ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ದಾರುಣ ದೃಶ್ಯವು ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಹತ್ತಿತು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಭಾವನೆ ಉಕ್ಕೇರಿ ಬಂದವು. ಇದಂಥ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ? ಇದಂಥ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ? ಬೇಡ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ವಿಭಜನೆಗೆ ಒಪ್ಪಿದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಖಂಡರು ತಮ್ಮ ಅನುಯಾಯಿಗಳೇ ಆಗಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರು ದುಃಖದಿಂದ ನೊಂದು ಹೋದರು. ದಿಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ದರ್ಗಾವನ್ನು ಜನಜಂಗುಳಿ ಹೊಕ್ಕು ಧ್ವಂಸ ಮಾಡುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರು ೨೧ ದಿನದ ಉಪವಾಸ ಸುರು ಮಾಡಿದರು. ಉಪವಾಸದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆ ದರ್ಗಾವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಪೂರ್ವ ಬಂಗಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾಂಕ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಹಿಂದೂ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾಂಕರ ಮೇಲೆ ವಿಪರೀತ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಯಾವ ಮುಸ್ಲಿಮನು ಉಪವಾಸ ಮಾಡಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದನು ? ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರೇ ಹೋದರು. ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿಯೆ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯೆ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಯಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೂ, ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿಯೆ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯೆ ಹಿಂದೂಗಳಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಯಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೂ ಗಾಂಧೀಜಿ ಯೊಬ್ಬರೇ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಮಾನವೀಯತೆಯ, ಅಹಿಂಸೆಯ ಪೂಜಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ದಾರಿಯೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಜನ ಕೇಳಲಿ ಬಿಡಲಿ ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿ ಗಾಂಧೀಜಿ ನೌಖಾಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಅಲ್ಲಿಯ ಬಹುಸಂಖ್ಯೆ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಎರಡು ವಿವೇಕದ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯೆ ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಸಾಂತ್ವನ ಮತ್ತು ಧೈರ್ಯ ಕೊಡುತ್ತ ತನ್ನ ಸ್ವಂತದ ರಕ್ಷಣೆಯ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಆ ಸರ್ವಶಕ್ತ ಪರಮಾತ್ಮನಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಹತ್ತಿದ ಆ ಮಹಾ ವಿಭೂತಿಗೆ ದಿಲ್ಲಿಯ ಕೆಂಪು ಕೋಟೆಯ ೧೫ ನೇ ಅಗಪ್ಪದ ವೈಭವ ನೋಡುವ ಮನಸ್ಸು ಹೇಗಾಗಬೇಕು ? ಅವರಿಗೆ ಕೆಂಪು ಕೋಟೆಯ ಬದಲು ಪರಸ್ಪರರು ಹರಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೆಂಪು ರಕ್ತ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು !

ರಾಷ್ಟ್ರಸಿತನ ಪೂರ್ಣಾ ಹುತಿ !

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ದೊರಕಿತು, ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರ ಸೂತ್ರಗಳು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಂದವು. ಇನ್ನೇನು ಭಾರತದ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ವಿಕಾಸ ಕಾಲ ಸಮೀಪಿಸಿತು. ರಾಮರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು ಎಂದು ಸುಖಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಜನತೆ ಲೋಲಾಡುತ್ತಿರುವ ವಷ್ಟರಲ್ಲಿ .. ಹಾ ಹಂತ ಹಂತ ನಲಿನೀಂ ಗಜ ಉಚ್ಚ ಹಾರ" ಎಂಬಂತೆ ಭಾರತಮಾತೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ಆಯಿತು ! ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ ಐದು ತಿಂಗಳು ಸಹ ಗತಿಸಿರಲಿಲ್ಲ, ರಾಷ್ಟ್ರ